

சங்க இலக்கிய மரபுரையில் அறிவுமதியின் கட்டுடைப்புகள்

செ. மெஜிலா ஜீவி அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, இலக்குமிபுரம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, நெய்யூர்-629802, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Constraints of Arivumathi in the Sangam Literary Tradition

S. Mejila Jeevi a, *

^a Department of Tamil, Lekshmiapuram College of Arts and Science, Neyyoor-629802, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

jeevimejila@gmail.com

Received: 10-08-2022

Revised: 27-10-2022

Accepted: 06-11-2022

Published: 15-12-2022

ABSTRACT

Sangam age is the literary source of the Tamil language. Since then, they have come up with a series of moral ages, epic periods, and bhakti literature periods and have given various kinds of literature to the Tamil world. The theory of postmodernism is said to have arisen as opposed to the theory of modernity developed by world capitalist society in the aftermath of World War II. The term postmodernism refers to "postmodernism" as 'PoMo'. It can be said that postmodernism was born when the French thinker Jacques Derrida used the term 'nir-nirmaanam (Deconstruction).' Derrida's deconstruction theory explains that by constructing a text made of language, the author of the text can find many new meanings that transcend the single meaning that is already being spoken. All the ancient ideologies were centre-based. The breaking down of these traditional structures can be said to be the constraint of postmodern theory. It was only after the 1980s that postmodernism became the talk of the town in the Tamil context. The reader's view of literature from his point of view is re-reading. Literature is composed of symbolic languages. For that symbolism, the reader presents a new text as a rereading text. Similarly, the poet Arivumathi has re-read the traditional text of Sangam literature composed by the commentators and has reconstructed it according to European philosophy from a postmodern point of view in the form of a rereading method called Tamilurai (textual description). In the Tamilurai section, Sangam advances the edges of discourse and enforces the general order of the design. Author Arivumathi has shown the male-centric ideas, the captivity of women, the marginalized who have been pushed by those in power, and the plight of Tamils being driven out. In this article, the ability of the Tamil text to construct the text relevant to the Sangam text has been examined.

Keywords: Women, Arivumathi, European Philosophy, Deconstruction

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் தமக்கென பல சிறப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. உலக இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் காதல், வீரம் எனும் பொருண்மைகளைக் கொண்ட பாடல்கள் ஏட்டில் எழுதப்படாத இலக்கியங்களாக காற்றில் கலந்த கவிதைகளாக, வாய்மொழி இலக்கியங்களாக மக்கள் நாவில் தவழ்ந்த பின்னரே ஏட்டில் குடிகொண்டன எனலாம். வரலாற்றினைத் தமக்குள் புதைத்து வைத்திருப்பதாக நம்பப்படும் சங்ககாலப் பாடல்களில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் அல்லது கவிதை அழகியல் போன்றவை தற்காலத்தில் மறுவாசிப்பு செய்யப்பட்டு கட்டுடைக்கப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தினுள் கருத்து அல்லது சிந்தனைகளும் இயைந்து மற்றும் முரண்பட்ட அதன்

கட்டமைப்புகளும் தன் முனைப்புகளும் அடையாளங்களும் அழிவுகளும் எனப் பலவாறாகக் கிடைக்கின்றன. இவற்றுள் வாழ்வு, சமூகம், இனம், அதிகாரம், அரசியலும் காணக்கிடைப்பதாக இன்றைய மறுவாசிப்புகள் முன் வைக்கின்றன. தனிமனித அடையாளங்களும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட சமூக நிறுவனங்களின் மனித நேய உணர்வுகளும் அகற்றப்பட்டன. தனிமனிதன் சமூகத்தில் இருந்து விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்டான். மையங்களில் இருந்த மனிதர்கள் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்களின் மீது வன்தாக்குதல்களைக் கொடுத்தனர். இதனால் தனிமனிதனில் இருந்து நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்கள் வரையிலான அனைத்து அமைப்புகளையும் மீட்டெடுக்கவும் மனிதன் என்ற காத்திரமான அடையாளத்தை மீட்கவும், நவீனத்துவத்தை உடைத்து, மறுத்து உருவான கோட்பாடான பின்னை நவீனத்துவத்தின் கூறான கட்டுடைப்பை மையமாகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் இயங்கத் தொடங்கின. தமிழ்ச் சூழலில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உருவான சங்க இலக்கிய கருத்துகளை பின்னை நவீனத்துவ கோட்பாடுகள் குலைத்துப் போட்டன. உரையாசிரியர்களின் உரைகள் மறுக்கப்பட்டு புதிய மறுவாசிப்பு உரைகள் உருவாகின. சங்க இலக்கியத்திற்கு கொடுத்த பழைய உரைக்கட்டமைப்புகளை அறிவுமதி அவர்கள் உடைத்துள்ளதை பின்னை நவீனத்துவக் கூறுகொண்டு இக்கட்டுரையில் ஆய்வுச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மரபு உரை - விளக்கம்

சங்கப் பாடல்களின் அரியக் கருத்துக்களை எல்லாம் உரை ஆசிரியர்களின் உதவியால் உலகத்தோர் உணர்ந்து இன்பறுகின்றனர். “பேருபகாரிகளாகிய உரை ஆசிரியர்களின் உதவி இல்லையெனில் பண்டைய உயர்நூல்கள் எல்லாம் கருவூலங்களில் தொகுத்து வைத்த விலைவரம்பில்லாத பொருள் மணிக்குவியல்கள் போன்றது” (பாக்யமேரி, (2013) ப.21) என உரை ஆசிரியர்களின் சிறப்பினை பண்டிதமணி மு.கதிரேசனார் கூறுகிறார். உரையினை தொல்காப்பியம்,

“தொன்மைதானே

உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே”

என உரைக்கிறது. மேலும்,

“குறித்த பொருளை முடியநாட்டல் யாப்பு”

என்கின்றது.

“யாப்பின உறுப்புகளைக் கொண்டு செய்யுள் இயற்றும் போது பொருள் தொடர்படச் செய்தல் வேண்டும். சொற்கள் மிகாமலும் குறையாமலும் இறுதிவரை முற்றுப் பெற நிறுத்தல் வேண்டும் என்பது உரை ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும்” (Kamala, 2007).

மறுவாசிப்பு உரை

வாசகன் தன்னுடைய பார்வையில் இலக்கியத்தினைக் காணுதல் மறுவாசிப்பு ஆகும். இலக்கியங்கள் அனைத்தும் குறியீட்டு மொழிகளால் ஆனவை. அக்குறியீட்டிற்கு வாசகன் புதியதொரு உரையை மரபுரைக்கு மாற்றாக மறுவாசிப்பு உரையாக முன்வைக்கின்றான். இப்பார்வை பெரும்பாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டு காலக்கட்டத்தில் ஏற்பட்டது எனலாம். புதிய திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் கொள்கைகளும் மறுவாசிப்பு உரைக்கு முன்னுரிமை அளித்தன எனலாம்.

ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்தின் போதும் சமுதாயத்தில் அரசியல், அறிவியல், பொருளியலுக்கு ஏற்ப மக்களின் மனநிலை மாற்றம் அடையும். அவ்வக்கால இலக்கியங்களின் சொல்லும் முறைகளும் அதற்குத் தக்கப்படி மாறும் இயல்புடையன. சங்கப்பாடல்களானது குறுநில மன்னர்களும், குழுச் சமுதாயமும் வேட்டைத் தொழிலில் இருந்து மாறி உழவு தொடங்கும் காலகட்டம் இடம்பெற்றபோது எழுதப்பட்டவை எனலாம். குழுக்கள் தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள உடல்வீரத்தை

முதன்மைப்படுத்தின. காதலாகிய அகமும் போற்றப்பட்டது. எனவே இக்காலக்கட்டத்தில் அகம், புறம் என்ற பாகுபாடு ஏற்பட்டது.

“பனுவலில் (உரை) பதிவாகியுள்ள மொழியின் வலைப்பின்னல் செயல்பாடுகளைக் குறிகள் மூலம் ஆராயும் போது பனுவல் எல்லையில்லா அர்த்தங்களை வெளிக்கொணரக்கூடிய திறன் படைத்ததாகிறது. தற்சார்பற்ற முறையில் வாசிப்பு நிகழ்கிறது” இதன் அடிப்படையில் மறுவாசிப்பு உரைகள் அமைக்கப்படுகின்றன (Kamala, 2007).

மரபு உரையும், தமிழுரையும்

சங்க இலக்கியத்தை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துகையில் அதனுள் குறியியல், தொடர்பியல், அமைப்பியல் சிந்தனைகளும் காணப்படுகின்றன. ஒரு பனுவலில் காலத்திற்கேற்ப புதிய புதிய பல பொருண்மைகளைக் காணும் போது அறிவுத்துறையில் ஒரு பனுவலுக்கு ஒற்றைப் பொருளைக் காணும் அதிகாரப் போக்கு முறியடிக்கப்படுகிறது.

உணர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டு சகமனிதன், இயற்கை, புறஉலகு ஆகியவற்றோடு தொழி செயல்பாட்டின் மூலம் மனிதன் கொள்ளும் இயங்கியல் உறவினை அறிவுத்தோற்ற நிலைப்பாட்டாகக் கொள்ளும் போது நவீன வாழ்வின் சிக்கல்களிலிருந்து தமிழனை மீட்டெடுப்பதற்கான வழிமுறைகளை மறுவாசிப்பு உரைகள் சொல்லக் கூடும்.

சங்க காலச் சமூகத்தின் முழுமையான மொத்த அமைப்பும் ஆதிக்கக் கருத்தியல்களைத் தக்க வைக்க முயற்சி செய்துள்ளன. இதனையே மரபுரைகள் தெரிவிக்கின்றன.

தற்கால சமூக அரசியல் இடையீட்டை மரபு இலக்கியத்திற்குள் புகுத்தி திறனாய்வு செய்யும் திறனாய்வாளன் தனக்கும் சமூகத்துக்குமான செய்தியைத் தனது உரைமூலம் வலுவாக எடுத்துரைக்கின்றான். இதன் மூலம் தெரிதா குறிப்பிட்டவாறு எதை மையமாக்க கொள்வது என்ற சிக்கல் நேரிடுகிறது. அமைப்பும், மையமும் மாந்தரின் கற்பிதங்களே என இவ்வரைகள் தெரிவிக்கின்றன.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் மரபுரைக்கு மாற்றாக, கவிஞர் அறிவுமதி தனது புதிய பார்வையில் மறுவாசிப்பு உரையை ‘தமிழுரை’ எனும் பெயரில் அமைத்துள்ளார். இவ்விரு உரைகளின் அதிகார மையங்களும் வேறுபட்டவை.

பின்னை நவீனத்துவம் - விளக்கம்

பின்னை நவீனத்துவம் அதன் தோற்றுவாயாக கருதப்படும் கட்டிடக்கலையிலிருந்து சிற்பம், ஓவியம், இசை, திரைப்படம், தத்துவம், அறிவியல், உளவியல், அரசியல், மதம், இலக்கியம் எனப் பலவிதமான துறைகளிலும் பரவியுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய வகைமைகளில் பின்னை நவீனத்துவத்தின் தாக்கம் காணக்கிடக்கிறது. 1950களில் ‘வெஞ்சுரி’ என்ற கட்டிடக்கலை நிபுணரால்தான் பின்னை நவீனத்துவம் தோன்றியதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

“போமோ” என்ற இரண்டெழுத்து சொல் “போஸ்ட் மாடர்னிசத்தை”க் குறிக்கிறது. 1966- ஆம் ஆண்டு ‘ழாக் டெரிடா’ என்னும் பிரெஞ்சு சிந்தனையாளர் நிர்-நிர்மாணம் என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்திய போதுதான் பின்னை நவீனத்துவம் பிறந்தது எனக் கூறலாம்.

மொழியால் ஆன ஒரு பிரதியை நிர்-நிர்மாணம் செய்வதன் மூலம் அப்பிரதியை எழுதிய ஆசிரியனால் ஏற்கனவே மொழியப்படும் ஒன்றை அர்த்தத்தை மீறிய பல புதிய அர்த்தங்களைக் காணமுடியும் என்பதை டெரிடாவின் நிர்-நிர்மாணக் கோட்பாடு விளக்குகிறது.

பண்டைய கருத்தியல்கள் யாவும் மையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பதை முற்கூறிய கருத்துக்கள் மூலம் அறியலாம். அம்மரபுகளை உடைப்பதே பின்னை நவீனத்துவக் கோட்பாடு எனலாம்.

பின்னை நவீனத்துவம் தோற்றம்

இலக்கியம் முன்வைக்கும் விஷயங்களான அர்த்தம் ஒழுங்கு ஆகியவற்றுக்கு எதிராகப் போராடுவதே எழுத்தாளனின் பணியாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் மொழி ஏமாற்றக் கூடியது. எனவே ஒரு விஷயத்தை நாம் மொழி ரூபமாக வெளிப்படுத்தினாலும் அது இரண்டாவது வரிசையை அர்த்தப்படுத்திக் கொள்வதில் முடிகிறது. இதை தவிர்க்க எழுத்தாளன் எதையும் நேரடியாக கூறாமல் குறிப்பால் உணர்த்த வேண்டும். காலங்கள் தோறும் புதுப்புது வாசகர்களால் புதிது புதிதான பொருள்படுத்தல் சாத்தியமாக்கிக் கொண்டே இருக்கும்.

1979-ல் லியோடார்ட் என்பவர் எழுதிய 'Post Modern Condition' என்ற புத்தகம் தான் பின்னை நவீனத்துவம் குறித்து முதன்முதலில் வெளிவந்தது. இதன் ஆரம்ப வேரானது 2-ம் உலகப்போருக்கு பின் 1950களில் தோன்றியது எனலாம். இதில் மூன்று முக்கியப் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. 1) கலாச்சார கோட்பாடு 2) இலக்கிய விமர்சனம் 3) தத்துவம் என்பன அவை. இந்த மூன்று பிரிவுகளில் தான் பின்னை நவீனத்துவம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் ஆணியேர் கட்டிட கலையில் காணப்படுகிறது.

“பின்னை நவீனத்துவம் பகுத்தறிவு, தர்க்கவகைச் சிந்தனை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிற்கும் நவீனச் சிந்தனையை எதிர்த்து விமர்சனமாக வந்துள்ள ஒரு போக்கு” ஆகும் (Selvakumar, 2008).

நவீன சிந்தனையாளர்கள் புதிய இலக்கிய சித்தாந்தத்தை எழுப்பினர். இவர்களில் யாகப்சன், லெவிஸ்டிராஸ், லக்கான், ஆஸ்தூலே, ரோலன் பார்த், ழாக் தெரிதா, ஜூலியா கிறிஸ்தோவா, பாட்ரெலா, லியோதார்ட் போன்ற அறிஞர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தமிழ்ச் சூழலில் பின்னை நவீனத்துவமும் படைப்பாளிகளும்

பின்னை நவீனத்துவத்தில் நிலையானது என்று ஏதுமில்லை. மையம் என்றும் எதுவும் இல்லை. கதை, கட்டுரை, கவிதை, வாழ்க்கை வரலாறு போன்ற பலவித கூறுகளாக்கப்பட்ட வகைமைகளும் இல்லை. இதில் ஏதாவது ஒன்றையோ அல்லது எல்லாவற்றையும் சேர்த்தோ ஒரு பிரதி அமையலாம். ஆனாலும் இப்படித்தான் ஒரு பின்னை நவீனத்துவப் பிரதி இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுக்க முடியாது.

தமிழிலும் பின்னை நவீனத்துவ எழுத்தாளர்களின் மொழி, கதையாடல் எல்லாமே ஒருத்தருக்கொருத்தர் வித்தியாசமான கையாளுதல் கொண்டு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்னை நவீனத்துவம் 1980-க்கு பிறகே தமிழ்ச் சூழலில் பேசப்படு பொருளாக உருமாறியுள்ளது. பின்னை நவீனத்துவமானது கலை, இலக்கியம், அரசியல் போன்றவற்றில் குறைவான தன்மையுடன் விவாதிக்கப்படுகின்றன. இலக்கிய இயக்கங்களை, புதிய கோட்பாட்டுருவாக்கங்களை அறிமுகப்படுத்தி பிரமிப்பூட்டும் சிற்றிதழ்கள் வாயிலாகவே பின்னை நவீனத்துவம் தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகமானது.

1994-ல் தமிழவன் எழுதிய 'நவீனத் தமிழும் பின்னை நவீனத்துவமும்' எனும் கட்டுரையே தமிழ் சூழலுக்கு முதல் வரவாக குறிப்பிடப்படுகிறது. அ. மார்க்ஸ், எஸ். ரவிக்குமார், பெ.வேல்சாமி போன்றோர் சிற்றிதழ்களின் மூலம் பின்னை நவீனத்துவத்தை வளர்த்தெடுத்தனர்.

வல்லிக்கண்ணன், சுஜாதா, தி.க.சி, வெங்கட் சாமிநாதன், மாலன், இந்திரா பார்த்தசாரதி போன்றவர்களால் இது பிற்போக்குவாதக் கருத்தாடலாக விமர்சிக்கப்படுகிறது.

“தமிழவனின் 'ஸ்ட்ரக்சுரலிசம்' என்ற நூல் வெளிவந்த போது தான் தமிழில் அமைப்பியல் மூலமாகப் பின்னை நவீனத்துவம் பிரவேசித்தது. தொடர்ந்து எம்.டி.முத்துக்குமாரசாமியின் 'பிற்கால அமைப்பியலும் குறியியலும்' என்ற கட்டுரை வெளியானது. அதைத் தொடர்ந்து நாகர்ஜானனின் கட்டுரைகள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. தமிழ்ப் பின்னை நவீனத்துவத்தைப் பொறுத்தவரை நாகர்ஜானனின் பங்கு முக்கியமானது எனலாம்” (Suresh, 2004).

நோயல் ஜோசப் இருதயராஜின் “இயக்கத்திலிருந்து ஆட்டத்துக்கு” என்ற கட்டுரை தமிழில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பின்னை நவீனத்துவக் கட்டுரை எனலாம்.

எண்பதுகளில் சாருநிவேதிதா, ரமேஷ் ப்ரேம், தமிழவன் போன்றோர் பின்னை நவீனத்துவ எழுத்தாளர்களாக அறியப்பட்டிருந்தார்கள். பின்னர் எம்.ஜி. சுரேஷின் பிரதிகளும் பின்னை நவீனத்துவப் பிரதிகளாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. பின்னை நவீனத்துவம் தன்னை தமிழ்ச் சூழலில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டு விட்டதையே இவை காட்டுகின்றன எனலாம்.

கட்டுடைத்தல் விளக்கம்

காலவளர்ச்சி மாற்றமாகக் கருதப்பட்ட பின்னை நவீனத்துவம் உணர்வுமுறை மாற்றத்தை அழுத்திக் கூறியது. “தமிழில் மரபுக் கவிதைக்குப் பின்னால் மிகப்பெரிய அரசியல் இருக்கிறது. அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் தான் இலக்கிய வரலாற்றையே குலைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்துக்கு இப்போது நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டது” என பின்னை நவீனத்துவப் படைப்பாளிகளால் சொல்ல முடிந்தது (Selvakumar, 2008). ஆக, மரபுக்கவிதையில் நவீனத்துவ உணர்வு என்பதை, ‘மரபு’ எதிர்ப்பு ‘யாப்பு’ எதிர்ப்பு மட்டுமல்ல, புதிய உணர்வுமுறையின் கீழ் பார்க்கப்பட வேண்டியதும், அதன்மூலம், அதிகாரம் முற்றுண்மை போன்றவற்றிற்கான எதிர்ப்பு அல்லது மரபுக்கான மாற்று என்பதுடனையே தொடர்புபடுத்தி அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது.

மரபில் ‘முழுமை’ என்பது அதன் உருவ உள்ளடக்கமாக பாடுபொருளுடன் பார்க்கப்படுகிறது. அக்காலச் சமூகச் சூழலின் முழுப்பரிமாண வரலாற்றைக் காட்டுவதான அதன் முழுமை இன்று கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டாலும், நவீன காலம் வரையிலும் தன்னைக் கட்டிக் காப்பாற்றியதே முழுமை என்பதின் செல்வாக்காகிறது. செல்வகுமார் தமது நூலில் கட்டுடைத்தல் குறித்து பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“மரபின் முழுமை என்பதும் நவீனத்துவ உணர்வின் ‘பிளவு’ என்பதும் முக்கியமான சொல்லாடல் ஆகிறது. பின்னை நவீனத்துவம், மரபின் முழுமை என்பதையும், நவீனத்துவத்தின் பிளவு என்பதையும் பார்த்து, விமரிசித்த வழியாக அதனைப் ‘படைப்பு’ என்கிற தளத்திலிருந்து விலக்கி, ‘வாசிப்பு’, ‘மறுவாசிப்பு’, ‘புனுவல்’ என்கிற வகையில் ‘மொழி’ பற்றிய புதிய பார்வையுடன், அதன் தேவையை அதன் மூலமான அரசியலுடன் விளக்க முயற்சித்தது” (செல்வகுமார் (2008) ப.83).

“மொழியை ஆயுதமாக்கித் தன்முனைப்புடன் எழுந்த சட்டகங்களை இனம் காட்டவும், அமைப்பியல் பின்னை அமைப்பியல் வழியாக மொழி பற்றிய புதிய பார்வையைப் பின்னை நவீனத்துவம் முன்வைக்கிறது” (Selvakumar, 2008).

“இலக்கியம், தத்துவம், அரசியல், வரலாறு போன்ற அனைத்து விதமான கோட்பாட்டுருவங்களுக்குள் இருக்கக்கூடிய அதிகாரம், ஒருமைப்படுத்துதல் என்பதைக் கவிழ்த்து எல்லாவற்றையும் புரட்டி வன்முறைகளைக் தோலுரித்துக்காட்டி” (Selvakumar, 2008). கருத்தோட்டம், உண்மை, நியாயம், அடையாளங்கள், புறநிலை பற்றிய செவ்வியல் எண்ணங்களையும், உலகப் பொதுவான முன்னேற்றம், விடுவிப்பு என்பவனவற்றையும் பெருநிலை எடுத்துரைப்புகளையும் சந்தேகத்துடன் பர்ப்பதுடன் உலகம், பன்முகப்பட்டதாக, நிர்ணயப்பாங்கு அற்றதாக அமைந்துள்ளது என எடுத்துக் கூறுவதே கட்டுடைப்பாகும்” (Selvakumar, 2008).

“உலகச் சிந்தனை மரபுகள் எல்லாமே ஆதி உண்மையை, இலட்சிய உருவாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் சாரம், கடவுல் இருத்தல் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளன என்றும், அவையாவும் ஒற்றை அர்த்தத்தை உத்திரவாதமாக அளிக்கின்றன என்றும், உன்னதமானவை, நிரந்தரமானவை எனக் கொள்ளப்படுகின்ற இவற்றின் ஒழுங்கை அவிழ்ப்பதன் மூலமாக அதிகார மையத்தின் கட்டுடைப்படுவதே கட்டுடைத்தல் எனும் செயல்பாட்டின் அடித்தளமாகிறது” (Selvakumar, 2008).

“மையம், விளிம்பு என்ற சொல்லாடல்களின் மூலம் வித்தியாசங்களின் இருப்பைப் புலப்பிக்கும் முறையாகத் தெளிவுப்படுத்துவர். கருத்தாக்கங்களின் மூலம் தங்களது இடத்தை சங்க இலக்கியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற பொழுது மேல்தட்டு மக்களின் தேவைகளைப் பதிவு செய்து அம்மக்களுக்குச் சாதகமாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலச் சமூகத்தில் வர்க்க வேறுபாடு இருந்தது. வறுமை, தலை விரித்தாடியது. சங்க இலக்கியங்களில் பறையர் மற்றும் பார்ப்பனர் போன்ற சாதியப்பிரிவுகளைக் கவனிக்க முடிகிறது” (Selvakumar, 2008). பேரிலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படும் சங்க இலக்கியம் மேல்சாதி மக்களின் செவ்வியல் இலக்கியங்களாக விளங்கின என்பர். சங்க இலக்கியத்தில் உயர்ந்த குலத்தினர் என்பவர்களின் வாழ்வே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது எனும் போது மற்றைய குலத்தவரின் வாழ்வியலும் அதன் மதிப்புகளும் இங்கு மெளனமாக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலம் பொற்காலம் எனும் சொல்லாடலில் மறைக்கப்படுகிற வர்க்க வேறுபாடும், வறுமையும் இதன்வழி புலனாகின்றன. உயர்ந்த சாதியினரால் கட்டமைக்கப்பட்ட புனிதம், ஒழுங்கு, மதிப்பீடு என்பதெல்லாம் மற்றைய சாதிகளின் புனிதம், ஒழுங்கு, மதிப்பீடு என்பதைக் குலைத்திருக்கின்றன என்றும் இதன்வழி அறியலாகிறது. மரபு வழியாகத் தரப்பட்ட ஒழுங்கமைவு புனிதம் என்பது இது உயர்ந்தோர் என்று சொல்லப்படுகிற அதிகார அமைப்புகளால், தொடர்ந்து பல காலங்களாகப் போற்றப்பட்டும் பிறர் மேல் சுமத்தப்பட்டும் வருவது எனும் தி.சு நடராசன் அவர்களின் கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

“மையம் × விளிம்பு வித்தியாசத்தைக் கலைத்துப் போடுவதற்குக் ‘குறிப்பான்கள்’ துணை செய்வதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிகாரத்தைக் கவிழ்ப்பது, விளிம்பிற்கும் அடையாளத்தை தருவது என்பதைக் கட்டமைப்புச் செயல்பாடு மேற்கொள்கின்றனது” இவ்வாறு செல்வகுமார் தமது நூலில் கட்டுடைத்தல் பற்றி விளக்குகிறார் (Selvakumar, 2008).

கட்டுடைத்தல் - அறிஞர்களின் கூற்றுகள்

கட்டுடைத்தலுக்கு அறிஞர்கள் பல்வேறு விளக்கங்களை கூறுகின்றனர். “அறம் அல்லாதவற்றை புனைய நேர்ந்தால் நாகரீகம் குலையாமல் பண்பாடு சிதையாமல் புனைய வேண்டும் என பனுவலை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தி இலக்கிய கொள்கையை உருவாக்கி அளிக்கிறார்” தமிழண்ணல் (Kamala, 2007). தெரிதாவின் கூற்றுப்படி, “கட்டுக்குலைந்து கிடக்கும் பனுவலின் பொருண்மையை அர்த்த விளையாட்டு மூலம் அறிய முயல்வது கட்ட விழ்ப்புத் திறனாய்வு” என்கிறார் (Kamala, 2007).

“வரையறுக்கப்பட்ட பழங்கு சட்டகத்தளங்களை மீறுதல், தொல் மரபில் முழுகித் திளைக்கும் மரபியல்வாதிகளை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குதல், வாழ்க்கை பற்றி, இலக்கியம் பற்றி, நடப்பு காலம் வரை கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிற சிந்தனைகளை புரட்டிப்போடுதல் என்கின்ற நோக்கங்களுக்கு மறுவாசிப்பு முறையும் அடிப்படையாகின்றன. ஏற்கனவே படைக்கப்பெற்ற பிரதிகளை நடப்பு காலச்சூழலுக்குத் தக்கவாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்வதும் மறுவாசிப்பின் பிறிதொரு நோக்கமாகும். இதன் வாயிலாக வாசகருக்குப் புதுவித அனுபவங்களைத் தருதலுடன் நடப்பு வாழ்வின் சாத்தியக் கூறுகளையும், சமூக வளர்ச்சியின் துலக்கம் வாய்ந்த பாதைகளையும் காட்டுதல் என்பனவற்றிற்கு மறுவாசிப்பு என்பது அவசியமாகிறது” என்பார். ஆ. பூமிச்செல்வம் (Selvakumar, 2008).

இவ்வாறு திறனாய்வாளர்களின் கருத்துக்களை ஆய்வு செய்யும் போது தொல்சமூகத்தில் தனிமனித முனைப்பாக இருந்த வாழ்வியல் கூறுகளை தனித்தனிச் சட்டகங்களுக்குள் உள்ளடக்கிய சமூக அறங்களை குலைத்துப் போடுவதும், தொல் சமூகத்தின் பிரதிகளை அடையாளங்காணுவதும் தான் என்பதை அறியமுடிகிறது.

அறிவுமதியின் கட்டுடைப்பு

ஒரு மொழியில் உருவாகும் உரையானது ஆசிரியனையும் வாசகனையும் மீறி இயங்கிக் கொண்டே இருக்கும். காலங்கள் தோறும் புதிது புதிதான பொருள் கொள்ளுதல் சாத்தியமாகிக் கொண்டே இருக்கும்.

“உரையானது மொழி விளையாட்டைப் புறக்கணித்து விட்டு சமூக அரசியல் நிலைப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும் எனவும், கவிதை பூடகமான மொழியில் எழுதப்படலாம். உரைநடை எளிமையானதாக தெளிவானதாக விவரிப்புத் தன்மையுடன் இருக்க வேண்டும்” என ஸார்த்தர் தமது நூலில் கூறுகிறார் (Suresh, 2004).

சங்க மரபுரையும் காலந்தோறும் சமூக, அரசியல் இடையீட்டைத் திறனாய்வாளன் நிகழ்த்த இடம் தந்து பல்வேறுபட்ட உரைகள் தோன்றக்களமாக இருந்து வந்துள்ளது. அவ்வண்ணமே அறிமதியின் தமிழுரைப் பகுதி சங்க மரபுரையை பின் வருமாறு கட்டவிழ்ப்புச் செய்கிறது.

வடிவமைப்பு - கட்டுடைப்பு

நேர்கோடற்ற எழுத்துமுறை - சிதறடிப்புத் தன்மை, மையத்துடன் எதிர்வினை புரியவல்ல விளிம்புகளை முன்னெடுத்தல் அதாவது தனித்தனி வட்டாரங்கள், சிறுசிறு குழுக்கள் என மையத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களை முன்னெடுத்தல், எழுத்துக்களை, வரிகளை உடைத்தல், மாற்றுருவ உருவ முயற்சியை கையாளுதல், மொழி சிதைவு, மொழி விளையாட்டு மேற்கொள்ளுதல், மொழியின் சாத்தியக் கூறுகளை சோதனை செய்தல், இதன்வழி பன்மைக்கான தளத்தை உண்டு செய்தலும் ‘வடிவம்’ என்ற கட்டமைப்பை சிதற வைப்பதாகும்.

“பொது ஒழுங்கின் வடிவமைப்பை எதிர்க்கும் பின்னை நவீனத்துவம் அதர்க்கத்தின் அழகியலைக் கொண்டாடுகிறது. பொது ஒழுங்கின் வடிவமைப்பைக் குலைக்க அதனை மறுவாசிப்பின் மூலம் கட்டுடைத்து காட்டுகிறது” (Selvakumar, 2008). அறவுமதியின் சங்க இலக்கிய உரையானது வளமையான உரை வடிவங்களை உடைத்து புதிய வடிவத்தை கவிதை வடிவில் தருகிறது.

“காட்டுமயில் கற்பாறையில் இட்டுவைத்த

முட்டையொன்றை

வெயில் குளிக்கும்

கருங்குரங்குக்குட்டியொன்று

உருட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

இதற்குள் இருக்கும் பழந்தமிழர்தம் பல்லுயிர் சார்ந்த

அறிவியல் மூளையின் ஆற்றலை அறிந்தால்

அசந்து போவீங்க.

அதனை அழகா எடுத்து ஒரு சிறிய குரங்குக்குட்டியோட

கையில் கொடுக்கிறான்.” (Puliyur Kesigan, 2012)

இவ்வாறு உரைநடை என்பதற்கான அர்த்தப்பாட்டினை அறிவுமதி கட்டுடைக்கிறார்.

பெண்ணியம் கட்டுடைப்பு

மரபில் ஆணாதிக்கம் நிறுவியுள்ள காரண காரிய ஒழுங்கு முறைமைக்கு உட்பட்ட ஆண்மைச் சொல்லாடலைத் தகர்த்து உணர்வு மையக் கோட்பாட்டை ஹெலன் சிக்ஸி, ஜூலியா கிறிஸ்தெவா ஆகிய இருவரும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

இவ்வகையில் பெண்ணியமானது, அதிகாரத்தின் பரவலாக்கல், வளர்ச்சி, தரப்படுத்தல் செயல்பாட்டினை ஆண்மையச் செயல்பாடாக நிரூபித்து விமர்ச்சிக்கிறது, கேள்வி கேட்கிறது, ஆணியத்தைக் கட்டுடைக்கிறது. பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதனுள் கற்பு, ஒழுக்கம், பணிவு,

கடமை, நாணம் மற்றும் அவள் வெளி ஆகியவற்றை உலகம் முழுவதும் ஆண் சிந்தனைகளே கட்டமைத்து வந்துள்ளதைத் தோலுரித்து பெண்ணியம் தனது கலகத்தைத் துவக்குகிறது.

பெண்ணை மிகக் குறுகிய வெளியில் உற்பத்திக்களமாகவும், ஏவல் இயந்திரமாகவும், அழகுப் பதுமையாகவும், நுகர்வுப் பண்டமாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதை உடைத்து நொறுக்குகிறது.

மரபுரை பெண்ணை உற்பத்திக் களமாகக் காட்டுகிறது என்பது அறிவுமதியின் கூற்றாகும். போர்காலச் சமுதாயத்தில் ஆண்களின் எண்ணிக்கை குறையக் குறைய அதனை ஈடுகட்டும் விதமாக கருவறை சம்மதிக்கும் வரை பெண்கள் ஆண் குழந்தைகளைப் பெறவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர் என்பது அறிவுமதியின் கட்டவிழ்ப்பாகும்.

“ஆண்களின் எண்ணிக்கை

குறையக் குறைய

அதனை ஈடுகட்டும் செயலாக

நரைத்துக் கிழப்புவும் எய்தியும்

கருவறை சம்மதிக்கும் வரையில்,

அண் குழந்தைகளைப்

பெற்றுத் தரவேண்டிய நெருக்கடி

பெண்களுக்கு

இருந்துள்ளது என்பதுதான் அது”

(Puliyur Kesigan, 2012) என்கிறார்.

பெண்மை - மனைவி - தாய்மைக் கோட்பாடுகளை கடமைகளை ஆண் சமூகம் பெண்ணுக்குள் திணிக்கின்றது என்பதை பின்வருமாறு உரைக்கிறார்.

“அன்பான என் துணையாளே!

இந்த மெத் மெத்தென்ற

இடத்தில் அமர்ந்து

முட்டைகள் இட்டு

அடையும் காத்து

நம் பார்ப்புகளைப் பெற்றுத் தா

கொஞ்சி விளையாட

ஆவலோடு காத்திருக்கிறேன்”

(Puliyur Kesigan, 2012)

என்ற சங்க பாடல் உரை புதிய சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றது. மரபு உரையாசிரியர்களின் ஆண்மைய உரை உடைக்கப்பட்டு பெண்ணின் குரல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெண் என்பவள் உடல் இன்பத்திற்கு உரியவள், அவள் தலைவனது வரவை நோக்கிக் காத்திருப்பவள் என்பதை அறிவுமதி கட்டவிழ்க்கிறார்.

“இவளையும் இப்படித்தான்

இவளது ஆளனின் தேர் ஒருநாள்

அந்த அலைபோல தனியே வீசிவிட்டு

வேக வேகமாக அவனோடு போய் விட்டது” (Puliyur Kesigan, 2012)

இங்கு உடல் இன்பத்தை அனுபவித்த ஆணாதிக்கத் தன்மையை கட்டுடைக்கிறார்.

குறியீடு வழியாக பெண்மையை உணர்த்தும் மரபுரையை கட்டவிழ்க்கிறார் அறிவுமதி. கிளி கூண்டிற்குள் அடைப்பட்டிருக்க வேண்டும். வெளியே வந்தால் பூனையிடம் அகப்பட்டுவிடும் என குறிப்பிடுகிறார். அறிவுமதி 'கிளி' எனும் குறியீட்டை பெண்ணுக்கு உரியதாக்கி பெண் சிறையிருப்பைக் கட்டுடைக்கிறார்.

“கிளி நான்

சின்னஞ்சிறு கிளிப்பிள்ளை நான்

அதோ...

அந்த மரப்பொந்தில் தான்

அம்மாவோடும் அப்பாவோடும்

தங்கைகளோடும் இருந்தேன்

பறக்கப் பழகுவதற்குள்ளாகவே

வேட்டையாடப்பட்டேன்

அடைப்பட்ட பறவைகளின்

விடுதலை தேடி என் மொழியை

நான் பயன்படுத்துவேன்

கோழியே!

நீ வீட்டுக்குக் கோழியாக

அவன் போடும்

இலவச இரைகளுக்காக

அவன் வாசலையே சுற்றி வருகிற

உன் வாழ்வை நினைத்தும்

வருத்தப்படுகிறேன்

காலம் வரும்

உலக அறமென்ற தாய்மையால்

கூண்டை உடைப்பேன்

அண்டிப் பிழைக்கும்

உன் அச்சங்களைத் துடைப்பேன்

நடுக்கமற்று வாழ

சிக்கலற்று பறக்க...

விடுதலை பெற்ற காடு

நமக்கு அமையும் உறுதியாக!”

(Puliyur Kesigan, 2012)

மேற்கண்ட உரை வரிகள் சங்க இலக்கிய பனுவலுக்குள் மரபு உரையாசிரியர்கள் தந்த விளக்கங்களை உடைக்கின்றன. ஆண் மையம் என்ற வெளிச்சத்தில் நின்று உருவாக்கிய கருத்தாக்கங்களை பெண் என்ற இருட்டில் நின்று வெளிச்சத்தைத் தேடுவதாக அமைகிறது. குறியீடுகளைக் கொண்டு பெண்ணுக்கு எதிரான மையங்களை உடைக்கிறார் அறிவுமதி.

அதிகார மையம் - கட்டுடைப்பு

வரலாறு, மொழி, இனம், பால் சார்ந்த பின்னை நவீனத்துவப் பார்வைகள் வழியாக மரபுரையில் கட்டமைக்கப்பட்டு வந்துள்ள இலக்கிய புனிதங்கள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன. மையத்தினால் மறைக்கப்பட்டுள்ள விளிம்பு நிலைக் குரலினைப் பதிவு செய்வதன் வழியாகவும், இனம் காணப்படும் விளிம்பு நிலையினரை அடையாளப்படுத்துவதன் வழியாகவும், பின்னை - நவீனத்துவம் இன்று மையத்தினைக் கலைப்பதான பணியை மேற்கொள்கிறது. இவ்வகையில் சங்கமரபுரைக்கு மாற்றாக தமிழுரையை முன் வைத்து விளிம்பு நிலையினரை முன்நிறுத்தி, அதிகார மையக் கட்டுடைப்புச் செயல்பாட்டினை அறிவுமதி மேற்கொள்கிறார்.

உழவர்கள் உழவுப்பாட்டு, நடவுப்பாட்டு, ஏற்றப்பாட்டு, ஏர்ப்பாட்டு என பல பாடல்களை பாடி உழவுத் தொழிலை மேற்கொண்டனர். அங்கு வந்த பாணன் மருதப்பண்ணை இசைத்து அவர்கள் பாடலுக்கு மெருகூட்டுகிறான். இதனை அறிவுமதி,

“ஆதிச் செவ்வியல் இசை என்பதே அழகிய
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தாம்” (Puliyur Kesigan, 2012)

என்கிறார். மேலும்,

“ஸபாக்களுக்குத்தான் வீணை
செவ்வியல் பாடல்களுக்குத்தான் யாழ்
இப்படித்தானே பொதுவாக நம் மனக்கருத்து
வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது” (Puliyur Kesigan, 2012)

என்கிறார். இதில் விளிம்பு நிலையினரான உழவர்கள், பாணர்களின் இசைப்பாடல் இன்று மேட்டுக்குடியினருக்கு உரிமையாகிப் போன நிலையினைக் கட்டுடைக்கிறது. ஆடல் கலையும் உழவர்களிடமிருந்து தோன்றியது என குறிப்பிடுகிறார்.

“அதோ... பரதநாட்டியம் ஆடுகிறார்களே
அவர்கள் கால்களில்
எவற்றைக் கட்டிக் கொண்டு ஆடுகிறார்கள்?
சலங்கைகள் கட்டிக் கொண்டு ஆடுகிறார்கள்
அந்தச் சலங்கைகள் எங்கிருந்து வந்தன?”

“ஏர் ஓட்டுகிற போது
மாடுகளின் நெற்றியிலும் கழுத்திலும்
கட்டப்பட்டிருந்த சலங்கைகள் தாம்
ஏர் ஓட்டாத காலத்து உழவர்களின்
ஆடுகிற கால்களுக்கான அணிகலன்களாக
மாறின.

அவற்றின் தொடர்ச்சிதாம்,
பரதநாட்டியக் கால்களின் சலங்கைகளாகவும்
கோயில்களில் ஆடுகிற மணியும்
ஆட்டுகிற மணியும் கூட

அங்கிருந்து தான் வந்தன.

செம்மொழி ஆய்வுகளில்

நாட்டுப்புறக் கலை இலக்கியங்களையும்

செவ்வியல் இலக்கியங்களாக

இணைக்கிற போது தான்

உயரிய விழுமியங்களின் உண்மைகள் புலப்படும்” (Puliyur Kesigan, 2012)

இவ்வாறு அதிகாரம் படைத்த, செவ்வியல் தன்மையுடைய அனைத்தும் விளிம்பிலிருந்து தோன்றியவை என விளிம்பின் தன்மைகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

மலைக் காடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காட்டுமாடுகளை உழவு மாடுகளாக்க, பறையடித்து பின்னிருந்து ஒரு கூட்டம் விரட்ட, முன்னின்று ஒரு கூட்டம் அடக்கிப்பிடித்தது. இதுவே வேளாண்மை அறிவின் முதற் பழக்கம் ஆகும்.

“அதுபோலச் செய்தல்தான்

இந்த ஏறுதழுவுதலும் ஜல்லிக்கட்டும்

இன்றைக்கும்

காளைகளை வதை செய்யலாமா?

எவ்வளவு இரக்க முள்ள கேள்வி இது” (Puliyur Kesigan, 2012)

எனக் கூறும் அறிவுமதி, நீங்கள் தமிழனை விளிம்புக்குத் தள்ளி அதிகார மையங்களுக்கு ஆட்பட்டுக்கிடப்பீர்கள் என உலகத்தோரை குறிப்பிடுகிறார்.

“இந்த ஏறு தழுவுதலில்

மாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும்

எவ்வித இழப்புகளுக்கும் ஏற்படாத வண்ணம்

விதிமுறைகளை வகுத்து

விளையாட்டாக அழகு

பார்ப்பது தான் நாகரிகமே தவிர

தடை செய்வது என்பது

இந்த இனத்தின் மீதான

இந்த இனத்தின் விழுமியங்கள் மீதான

உறுத்தலான உள் நோக்கம் கொண்டது” (Puliyur Kesigan, 2012)

என்கிறார். மேலும், அதிகார மையத்தினரிடம்,

“பசுக்கள் தங்கள் கன்றுகளுக்காக

மடி கனக்க வைத்திருக்கும்

பாலைக் கறந்து

உங்கள் குழந்தைகளுக்கும்

தேநீருக்கும் குளம்பிக்கும்

ஏன்...

தயிராக, மோராக,
 வெண்ணையாக, நெய்யாக,
 பாலாடையாக என
 பல்வேறு ருசிகளில் சுவைக்கிறீர்களே
 எங்கெங்கோ
 குடம் குடமாகக் கொட்டி வீணடிக்கிறீர்களே
 இந்தச் செயல்களில் எல்லாம்
 மிருகவதை இல்லையா பெரியோர்களே!” (Puliyur Kesigan, 2012)
 என வினா எழுப்பி மையத்தைக் கட்டவிழ்க்கிறார்.

பாலை நில எயினர்கள் வழிப்பறி செய்பவர்கள் எனும் மரபுரையை அறிவுமதி பின்வருமாறு கட்டவிழ்க்கிறார்.

“கள்வர்கள் என்றால் திருடர்கள் என்றுதானே
 நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?
 இல்லை
 தொடக்க நிலையில் அவர்கள் போர்ப் பயிற்சி
 பெற்ற வீரர்கள்.
 போரில் ஈடுபடுகிற நேரத்தில்
 வெற்றி பெற்ற மன்னனின் வீரர்கள்
 வெளியே பெருமிதத்தோடு நடமாட முடியும்.
 தோல்வியுற்ற மன்னனின் வீரர்கள்
 தலைமறைவு வாழ்க்கைக்குத்தானே போக வேண்டும்.
 போனால் தானே தப்பிக்கலாம்”
 “எறுப்புப் புற்றில் ஏதோ கொஞ்சம் புல்லரிசி
 போதுமோ பசியாற?
 ஏற்கனவே
 மனிதர்களைக் கொல்கிற போர்ப் பயிற்சிகளில்
 அவர்களை ஈடுபடுத்திய
 போர்க்கால சமூகத்தின் விளைச்சல்கள் தாமே
 அவர்கள்” (Puliyur Kesigan, 2012)

போர்க்கால பண்டைச் சமூகத்தில் போர்களத்தில் தோற்று தலைமறைவு வாழ்வை மேற்கொண்ட வீரர்களே தன் வாழ்க்கை பசியாற அமைவதற்காகத் திருடினார்கள் என்ற கருத்தாக்கம் மரபு உரைகளை உடைத்து புதிய திசை வழியை உலகிற்கு வழங்குகிறது.

அதிகார மையம் கொண்டோர் கல்லை நட்டு, அதற்கு நெற்பொறியைத் தூவி வழிபடுகின்ற மரபினைக் கட்டவிழ்க்கிறார். தமிழர்களின் நடுகல் வழிபாடானது விழுப்புண் வாங்கி இறந்த மறவனுக்கானது, அப்படிப்பட்ட வரலாறு பொறிக்கப்பட்ட கல். அக்கல்லை அதிகார மையம்

கொண்டோர் தமதாக்கிக் கொண்டு ஆறுதலைகளையும், பன்னிரண்டு கைகளையும் முளைக்க வைத்து அதிகாரம் செய்கின்றனர் என்பதை,

“அந்த நடுகற்கள் உள்ள இடங்கள்
எங்கள் மாவீரர்களின் துயிலுமிடங்கள்,
எங்கள் அதிகார மய்யங்களோடு
அவர்களுக்கு உறவு வந்துவிட்டால்
அவ்வளவு தான்
எங்கள் கடவுள்களுக்கு
என்னென்னவோ முளைத்து விடும்!
அப்படி என்ன.. என்னதாம் முளைத்தனவாம்?
ஆறு தலைகள் முளைத்தன!
பன்னிரண்டு கைகள் முளைத்தன!” (Puliyur Kesigan, 2012)

சமகால அரசியல் சூழலில் தமிழ் இன உணர்வையும், உயிர் தியாகத்தையும் சங்க கால தியாக வழிபாடான நடுகல் வழிபாட்டுடன் இணைத்து, சமகால நிகழ்வினை புனிதப்படுத்தும் நிகழ்வும் விளிம்பை மையத்தை நோக்கி நகர்த்தும் செயலாகவே உணர முடிகிறது.

நாகரீகத்தைக் கண்டெடுத்துக் கொடுத்த தமிழர்களை தமிழர்களே கீழ்ப்படுத்திப் பேசுகின்ற முறைமையை பின்வருமாறு உரைக்கிறார்.

“கூழு குடிச்ச பயலே
குந்தக் குடிசையில்லாத பயலே
பொறம் போக்கு
ஆடு மாடு மேய்க்கத்தா லாயக்கு
விசிலடிச்சான் குஞ்சுகள் என்று” (Puliyur Kesigan, 2012)

மேலும், பண்பாடு என்பது விளிம்பு நிலையினர் வாழ்ந்து, உணர்ந்து அனுபவப்பட்டவற்றின் சாராம்சம் என்பதையும், அவர்களது வாழ்வியல் பழக்க வழக்கங்களையும் முன்னிறுத்துகிறார்.

“ஆடு மாடு மேய்ச்சவங்களோட அந்த
அனுவங்கள் தாங்க
பண்பாடு பதப்பட்டது
வாழ்க்கை அழகானது” (Puliyur Kesigan, 2012)
“குறிஞ்சியிலும் முல்லையிலும்
தாங்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறோம்
எங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை,
தூரங்களை மீறி
காட்டு அம்புகளை மீறி
தெரிவித்துக் கொள்கிற
குறியீட்டு மொழி

மொத்த ஆட்டுக் கூட்டத்தையும்
முறை செய்யும்
உயிர் காத்த அந்தச் சீழ்க்கை
வீளை என்ற மொழியை
இனி தவறான பொதுக் கருத்தில்
கொச்சை செய்துவிடாதீர்கள்”

(Puliyur Kesigan, 2012)

என்கிறார். நாகரீகமே மனித குலத்தின் எதிரி அதன் கோட்பாட்டு வடிவமே நவீனத்துவம். நவீனத்துவத்தின் எதிர்ப்பே அல்லது நாகரீகத்தின் எதிர்ப்பே பின்னை நவீனத்துவம். நாடோடி வாழ்வின் புனிதம் இயற்கையோடு இருந்த உறவு. இயற்கையோடு உறவாடிய அற்புதமொழி இன்று பொருள் கெட்டுக் கிடக்கின்றது என்பதை பின்னை நவீனத்துவச் சிந்தனையோடு குலைத்துப் போடுகிறார் அறிவுமதி. நவீனச் சமூகத்தின் மொழி மையம் கொண்டது அது மனித குலத்தை இயற்கையிடம் இருந்து பிரித்துவிட்டது என்கிறார்.

உலகியல் அதிகார அமைப்பில் தமிழர்கள் இன்றும் விளிம்பு நிலையினராகவே கருதப்படுகின்றனர். அதிகாரம் கொண்டோரால் துரத்தியடிக்கப்பட்டு வாழ்வியல் நிலையில் தள்ளாடுகின்ற தன்மையினை கட்டவிழ்ப்பின் மூலம் குறிப்பிடுகிறார்

கணவன் மனைவியாக உருண்டு புரள உயரமான கட்டில். தந்தை, தாய், குழந்தைகளுடன் கட்டியணைத்து மகிழ குறுங்கால கட்டில் செய்த தமிழனுக்கு.

“தாங்கள் அமர்வதற்கான

அரசுக் கட்டிலை மட்டும்

இன்னும் அமைக்கத் தெரியவில்லையே!” (Puliyur Kesigan, 2012)

எனக்குறிப்பிடுகிறார் அறிவுமதி.

சங்க காலத்தில் நாழிகைக் கணக்கர்கள் மன்னனுக்கு பொழுதை அறிவித்தனர். இன்றைய உலகியல் அதிகார மையங்கள் தத்தமது பெருமையைப் பறைசாற்றிக் கொண்டு தமிழனை, அவனது பெருமைகளை மறைக்கின்ற செய்தியை,

“Water Clock என்று சுட்டி

இதன் வரலாறு குறித்த

பக்கங்களைத் தேடத் தேட

எத்தனையோ நாடுகளில் இருந்த

நிர்க்காலச்சுட்டிகள் பற்றிய

செய்திகள் இணையத்தில்

ஏராளமாகப் பதிவாகியுள்ளன”

(Puliyur Kesigan, 2012)

என உரை தருவதிலிருந்து உலக மனிதரில் தனித்து அடையாளமான தமிழ் இனக்குழுச் சமூகம் தனது தனித்துவ அடையாளங்களை இழந்து உலக மனிதச் சமூகத்தில் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள சூழலை உரையின் மூலமாக பகடி செய்கிறார் அறிவுமதி.

முடிவுரை

சங்க இலக்கிய கருத்துக்களைக் கட்டுடைத்து புதிய அடையாளங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டு பின்னை நவீனத்துவ சிந்தனைகளைக் கையாளுவதாக தமிழுரை அமைகிறது. அறிவுமதி அவர்கள் சங்க

இலக்கியத்திற்கு கொடுத்த தமிழரையானது பழைய உரைக் கட்டமைப்புக்களை உடைத்துள்ளதை பின்னை நவீனத்துவக்கூறு கொண்டு இக்கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

References

- Kamala, P.N. (2007) Tholkappiyar muthal Theritha varai, Kavya Pathippagam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2012) Sanga Ilakkiyam, Saratha Pathippagam, Chennai, India.
- Selvakumar, P. (2008) Tamil Pudhukavithaiyil Pinnai Navinathuvak koorukal, Paalam Pathippagam, Chennai, India.
- Suresh, M.G. (2004) Pin Navinathuvam Endral Enna, J.M Prinsas, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License